

IZCĪNOT BRĪVĪBU

SARUNA AR GUNĀRA ASTRAS ATRAITNI HERTU LĪVIJU ASTRU

Līga KRIEVINA

Gunārs Astra bija viens no varonīgākajiem un ne-lokāmākajiem padomju okupācijas režima pretiniekiem. Pretēji vairumam viņa laikabiedru viņš neslēpa savu pārliecību, tādēļ no 57 sava mūža gadiem gandrīz 20 gadus viņš pava-dija padomju cietumos un soda nometnēs. Vai mēs esam viņa un viņa dombedru nestā upura cienigi?

Ir pagājuši vienpadsmi-gadi, kopš Latvija teorētiski ir atguvusi neatkarību, taču vai tā ir patiesi brīva? Vai latvietis jūtas kā saimnieks savā zemē? Aiz ārēji skaistās un "demo-krātiskās" fasādes kopš PSRS laikiem tā arī nekas krasī nav mainījies. Vēl aiz-vien Abrene ir okupēta, vēl aizvien Latvijā dzīvo oku-panti jeb kolonisti, kuri šeit ieradās okupācijas gados no okupētāvalsts, vēl aiz-vien mēs viņiem maksājam pensijas, bērnu pabalstus, uzturam viņu skolas un pat uzņemam pilsonībā. Sis baismigais noziegums pret latviešu tautu tiek nomas-kēts aiz vārdiem "integrā-cija", "minoritāšu aizstāvi-ba" utt. Vēl aizvien valsts drošības iestādes ierobežo, pratica un nemītīgi vēro nacionāli noskaņotos latvie-šus. Būtībā latviešiem klā-jas vēl grūtāk nekā PSRS okupācijas gados, jo tad daudzi apzinājās savu ie-naidnieku - okupācijas re-žimu. Bet kāpēc tagad daļa no mūsu tautas ir samieri-

nājusies, ka ir nospiesta uz ceļiem zem okupantu nas-tas? Kāpēc klusē tad, kad tos, kas iztaisno muguru, sauq par provokatoriem? Vai nav absurdus un trauk-smes vērts fakts, ka tiekam piesmieti un iznīcināti paši savā Tēvzemē?

- Vai, Jūsuprāt, Latvija ir sasniegusi patiesu un iš-tu brīvību? Vai ir piepildi-jušies Gunāra Astras ide-āli, par kuriem viņš cīn-jās, sasniegts viņa izvirzī-tais mērķis?

- Ar mums ir tā kā Raiņa "Zelta zirgā", kad Antīns uz-kāpj augšā, un princeseitei gredzens gan ir uzmaukts, bet tas nav īstais gredzens. Pie daudzu mūsu likumu pieņemšanas ir strādājuši cilvēki, kas ir bijuši Padomju Savienības pārstāvji. Augstākā Padome pieņēma 4.maija deklarāciju. Tas bija sā-kums nelikumiābām, jo tiesiski LR Satversmes likumus var pieņemt tikai Latvijas pilsoni. Augstākā Padome bija daudz nepilsoņu. Un tā šis nelikumiā-bas turpinās! Te ir jātaisa klū-dū labojums. Bezgala daudz in-stitūcijas un struktūrvienības strādā tieši uz to, lai mēs ne-maz pat balsi nepaceltu, lai mums nebūtu iespēja par to iz-teikties. Es uzskatu, ka tagad ir ļoti daudz iespēju strādāt. Va-jag tikai nebaudīties un darīt!

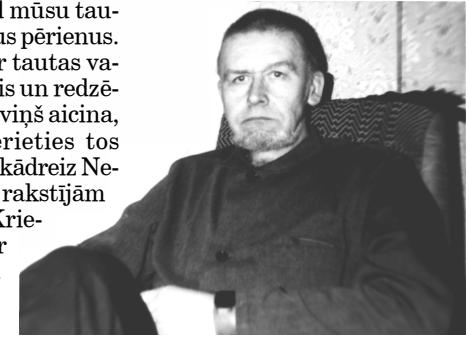
- Kāpēc par latviesiem patiesām svarīgiem jautā-jumiem, kā piemēram, de-okupācija un dekolonizā-cija, mūsu pašreizējie

valstsvīri un šo režimu at-balstošas partijas klusē? Šo jautājumu noklusēšana liecina par pilnīgu neinteresētību latviešu tautas lik-teni, jo nekas netiek darīts lai no-vērstu okupācijas sekas, panāktu Latvijas dekoloni-zāciju! Ko lai dara latvieši, kas grib kaut ko mainīt šajā sistē-mā, kad notiek tautas pie-krāpšana un valsts izsa-mniekošana? Ko Jūs iesa-kāt?

- Vienīgā iespēja ir visiem godīgajiem un taisnību atbalsto-šajiem latviešiem 5.oktobri nobalsot par Latvijas parti-ju! Sapratīsim, ka šobrīd pie varas ļoti raujas PCTVL, un latviešu tautas interešu node-vēju partijas to atbalsta un pieļauj. Ar katru mirkli klūst vairāk jaunpilsōnu, kuri ir ie-guvuši tiesības piedalīties vē-lešanās un oficiāli balsos par pārkrievošanas politikas aiz-stāvošo PCTVL. Tādēļ latvie-šu pienākums ir balsot tikai par Latvijas partiju, jo citādi mūsu tautu sagaida milzīgas ciešanas. Daudziem cilvē-kiem šobrīd ir iestājies liels nogurums un apātija, varbūt arī neticība. Sāk ieviesties tāda kā neuzticīšanās nekam, bet principā es domāju, ka ļoti daudz latviešu saprot, kas patiesībā šobrīd notiek Lat-vijā. Okupantu aizbraukšana ir reāli panākama. Jūlijā Krie-vijas Domes priekšsēdētājs Selezņova kungs nāca ar

priekšlikumu aktivizēt cilvē-ku atgriešanos Krievijā no Baltijas un NVS. Redziet, mums "taisnības roka nāk kā no debesīm"! Palidzība nāk pavasam negaidīti. Mums celš ir valā! Uz Selezņova pazino-jumu ir jāreagē nekavējoties. Ir jāizveido komisija, kas orga-nizēs cilvēku atgriešanos Krie-vijā, nevis penteri par "integ-

izskaidrošanu, tad mūsu tau-ta dabūs vēl lielākus pērienus. Garda var kļūt par tautas vadoni. Pienāks brīdis un redzē-siet, ka viss, uz ko viņš aicina, piepildīsies. Atcerieties tos vārdus, kurus mēs kādreiz Ne-atkarības Kustībā rakstījām ar trīcošu roku? Krie-vus nosaucām par sveštātiešiem.

- Vai Gunārs Astra atbal-stītu Aivara Gardas ciņu un darbu?

- Aivars Garda ir burtiski Gu-nāra Astras domu turpinātājs. Gunārs izvirzīja tieši tos pašus jautājumus, kurus Garda tagad virza uz priekšu. Gunārs tajā lai-kā saņēma ļoti lielu pretestību, viņu apcietināja. Arī tad latvieši teica, ka ir par traku un ka tā jau nu runāt neverā! Tāpat arī tagad Aivaram Gardam saka! Ir brīnišķīgi dokumenti, kurus Aivars Garda jau pirms gada rak-stīja, piemēram, Eiropas Savie-nības komisāram paplašināša-nās jautājumos Ginteram Fer-hoigenam, pieprasot palīdzību Latvijas dekolonizācijas jautā-juma atrisināšanā. Kad Aivars Garda ar saviem domubiedriem iekļūs Saeimā, viņi jau at-klāti un oficiāli spēs šo jautāju-mu risināt starptautiskā lime-nī. Galvenais, kas viņam ir - labsirdība un humānisms, un tas pievelk cilvēkus, daudzus cilvēkus. Viņam ir starojums un tičība, ka viss izdosies. Es pie-krītu visiem viņa vārdiem un do-mām. Latvijā ir ļoti daudz po-tenciāli spēcīgi un varonīgi cil-vēku. Tā ir māksla viņus pacelt un meģināt humānā un gudrā veidā iet pret netaisnību. Tas ir ceļa sākums! Es novēlu spē-ku, dzīvesprieku, optimismu un izturību. Mēs uzvarēsim, jo mums ir taisnība! Taisnība vienmēr uzvar! ♦

"Es ticu, ka šis laiks izgaisīs kā ļauns murgs, - tas dod man spēku šeit stāvēt un elpot. Mūsu tauta ir daudz cietusi un tā-dēl iemācījusies, un pārcietis ari šo laiku." (Gunāra Astras pēdējais vārds 1983.gada 15.decembrī LPSR Augstākajā tiesā)

VIENĪGĀ IZEJA – LATVIJAS DEKOLONIZĀCIJA!

SARUNA AR BIJUŠO VALSTS VALODAS CENTRA VADĪTĀJU DZINTRU HIRŠU

Ilze LIEPA

Valdībā ik pa brīdim dis-kutē un spriež par latvie-šu valodas nozīmi un veidiem, kā to nosargāt. Ir iz-veidota pat ipaša komisija, kas ar šiem jautājumiem nodarbojas. Taču grūti no-slēpt klajo divkosību. Valsts valodas likumās ār-pus valsts iestādēm neaiz-stāv latviešu tiesības, vēl vairāk: laikā, kad Valsts valodas centram tiek liegti daži tūkstoši latu ele-mentāru funkciju nodroši-nāsanai, naturalizācija tiek ieguldīti miljoni. Kam un kāpēc tas ir izdevīgi?

- Jūs reiz izteicāties, ka tik grūtā stāvoklī, kādā ta-gad atrodas latviešu valo-da, tā vēl nekad nav biju-si. Latviešu valoda zaudē-vienu pozīciju pēc otrs.

- Protams! Blakus latviešu valodai tiek pielauta citu valodu lietošana. Tas nozīmē, ka pēc zināma laika mēs varam atgriezties tajā pašā stāvoklī, kādā nesen bijām. Pagaidām latviešu valoda vēl dominē uz-rakstos, bet drīz, iespējams, vārdu "veikals" rakstīs "mag-a-zīn". Iepriekš Valodas likumā bija skaidri definētas, piemēram, pārdevēja tiesības un pie-nākums runāt ar klientu lat-viski. Diskusijas par šo tēmu ne-bija iedomājamas. Tagad šī nor-ma vairs nepastāv! Ja mēs ne-varām pārdevējam, frizeriem ar likumu noteikt, ka ir jāprot valsts valoda, tad jājautā, ko mēs vispār Latvijā gribam pa-

nākt?! Runājot par vēlēšanu li-kumu, varu teikt, ka atkal valodai esam zaudējuši vienu po-zīciju. Varu paredzēt, ka šim zaudejumam sekos divas pra-sības, - atcelt 2004.gada izglī-tības reformu un pieprasījums pašvaldībās lāut balsot arī ne-pilsoniem, saskaņā ar "Minori-tā konvenciju".

- Valdība nerēkinās ar

tautas interesēm, viss tiek darīts tikai, lai izdabātu dažādiem ES un NATO ko-misiemi un ierēdiem.

- Rietumu eksperti, runā-

jo par valodas jautājumiem,

nerespektē sociāllingvistikos

apstākļus un valo-

das sociālo dzīvi

Latvijā. Ja viņi mūs

respektētu, tad ne-

varētu pateikt, dariet tā, kā

to dora pie mums. Viņi grib

savu uzvedības modeļi māk-sli-gi pārnest uz Latviju. Un šo

modelei nosauc par "demokrā-tisku". Taču šādi tiek deval-vēts demokrātijas jēdziens.

Demokrātiski ir latvietim

Latvijā saņemt informāciju

latviešu valodā.

- Latvieši savā zemē ir

labi ja puse no kopējā ie-

dzīvotāju skaita, un lielā-

kājas pilsētās esam izteikta minoritāte. Vai nevaja-

dzētu veikt grozījumus

Valsts valodas likumā, kas

patiesi aizstāvēt latviešu

intereses un tiesības?

- Valodas likumā nevienna no

pašreiz pie varas esošajām par-

tījām grozījumus neveiks, jo

aktuāls ir jautājums par iestā-

mēr viss ir labi, bet kas būs, ja pēkšni to vairs nevarēsi lietot? Tād visiem būs izbrīns un neiz-pratne, kā tas notika! Mums taču bija likums, mums bija viss! Bet krievu valodai jau ta-gad ir zināms statuss pašval-dībā. Mūs veda uz to, lai at-lautu pašvaldībās lietot to valodu, kādā runā varākums ša-jā reģionā dzīvojošo. Šāds no-teikums bija arī Latvijas brī-valsts laikā, taču šobrīd ir pa-visam cita situācija. Lielais cit-tautiešu procentuālais pār-svars lielājās pilsētās faktiski nosaka esošo divvalodību. Es pieļauju, ka drīz vien debatēs par šo jautājumu.

- Socioloģiskie pēti-

jumi atklāj, ka vairā-

kums okupantu skolo-

tāju ir pret izglītības re-

formu, kas paredz, ka ar

2004.gadu 75% mācību

prieķīmetu skolās ir jāmā-

ca latviešu valodā, tāpat

77% skolnieku grib Latvi-

ja otru valsts valodu.

- Tā tas ir. Zinu, cik skolotā-

jiem bija viltotu aplieci-bū.

Man neviens neiestāstis, ka

šeit skolotāji, "nabdzīni", nav

zinājuši, ka ir saņēmuši vil-to-

tas aplieci-būs. Šie skolotāji bi-

ja pirmie, kas 1992.gadā pie-

prasīja valodas atestācijas pa-

garinājumu, kuru, ja nemal-

dos, piešķira piecas reizes.

Viss šos gadus viņiem tika doti

pagarinājumi un atvieglojumi,

lai mācītos valodu. Viņi arī

bija pirmie, kas protestēja pret

valodas atestāciju. Valodas un

nacionālās problēmas pastāvē-

tik ilgi, kamēr eksistē šīs et-niskās proporcijas. Nezinu, vai tas tiks atrisinātas "dabiskā", vai "nedabiskā" veidā, taču nacionālās valsts problēma un valodas problēma pazudis, kad iedzīvotāju procentuālais sastāvs mainīsies. Kad cittaute-sies būs ap 20%, jau tad mēs varēsim uzelpot.

- Latvija ir daudz oku-pantu, kas visu mūžu šeit nodzīvojuši, bet nav uzskatu-juši par vajadzīgu iemā-cities tik vien, kā latviski pateikt paldies vai labdien!

- Tā ir kategorija, kas pie-der pie ideoloģiskās padomju domāšanas pārstāvījiem. Akti-vākā cittautešu daļa ir tieši tā daļa, kura dzīvo ar šo ideo-logiju. No šīs daļas nāk arī poli-tiķi, kas aktīvi darbojas pret nacionālu valsti. Viņi aizrauj cilvēkus ar otras valsts valo-das iespējamības ideju.

- Kādā radio raidījumā jūs, runādama par deoku-pāciju, teicāt, ka nav jā-gaida, kamēr cittauteši repatriēsies labprātīgi, bet ir jāpieņem stingrs li-kums, kas paredzētu bez-ierunu aizbraukšanu.

- Reāla situācija pierāda, ka dekolonizāciju, deokupāciju neesam veikuši. Vismaz politiski vajag atzīt okupāciju. Taču tagad ir tendence pēc ie-spējas mazāk runāt par to. Vi-ni iepriekš pieminētie valodas un nacionālie jautājumi atdu-ras

ATKLĀTAS VALODAS PIEKRITĒJS

Līga MUZIKANTE

Astoņdesmito gadu beigās, deviņdesmito sākumā latviešu tauta cerēja atbrīvoties no krievvalodīgajiem okupantiem uz visiem laikiem. Tobrīd tas būtu bijis vieglāk izdarās. Tomēr mūsu ilgas pēc brīvības nevieta piepildītas.

Eduards Berklavs tajā laikā aktīvi iesaistījās Latvijas Nacionālās Neatkarības Kustībā. Diemžēl arī viņam itin drīz bija jāsamierinās ar apkārtējo nodevīgumu un mērķu nerealizēšanu. Berklaiva kungs aizgāja no šīs tautas ideālus nodevušās organizācijas. Tomēr vēl aizvien viņš nav zaudējis ticību brīvai Latvijai.

Kā ir virzījusies Latvijas attīstība pēc it kā neatkarības atgušanas?

Šie pēdējie desmit gadi ir nodzīvoti ar cerību par normālu valsti, bet sajūsma ir izdzīsus. Pie varas esošie ir apmānījuši tautu, nodzinuši to pilnīgā bezcerībā, bet tagad apvaino, ka pati tā vainīga. Tauta ir tik ļoti mānīta no visām pie varas esošajām partijām, ka būtu jābrīnās, ka tā vēl kādai tiecētu. Esmu bijis LNNK līdzdibinātājs. Sākotnēji nedomājām un nerunājām par algām un amatēm, bet par ideju, lai atgrieztos pie tādas valsts, kurā mūsu tauta būtu noteicēja. Bet diemžēl tā tas bija tikai pāris gadiņus. Kritiskajā situācijā es piekritu LNNK apvienošanai ar Tērvēzemi un Brīvībai, kura tobriņi bija radikāla. Tomēr nāca vilšanās, jo tur "krēslu" tikotāju bija vēl vairāk nekā Neatkarības Kustībā. Un jo tālāk, jo trakāk... Vēl nesen es uzskatīju, ka atkal jaunas partijas radīšana nav pats labākais gājens. Tomēr tagad redzu, ka neviena partija vairs neuzskata par vajadzīgu ieviest kaut elementāru kārtību, tāpēc ir nepieciešams jauns politisks spēks.

Kas būtu prioritāte kārtības ievešanai Latvijā?

— Pirmām kārtām, lai ieviestu elementāru kārtību Latvijā, ir jāatbrīvojas no tiem, kas šeit ir nelikumīgi iebrakuši vai iesūtīti okupācijas gados. Ir jāaizbrauc gan tiem okupantiem, kuri šeit ieradušies ar apzinātu uzdevumu veikt pārkrievāšanas procesu, gan arī parastajiem laimes meklētājiem. Šie cilvēki nav atrākuši ar labiem motiviem pret latviešu tautu. Viņi ir sava labuma meklētāji, bet to ir jāmeklē savā, nevis svešas tautas dzimtenē! Otrs jautājums ir ekonomiskais. Neviens nevar noliegt, ka latviešu tauta dzīvo trūkumā. Skolotājiem, ārstiem ir mazas algas, dzimstība netiek atbalstīta, pensijas ir niecīgas utt. Atbilde tiek dota tikai viena – nav naudas! Bet vai tad tā ir, ka nav naudas? Galvenais ir saprast, kur tā nauda paliek! Nevajag zagt un aplaupt tautu! Ne jau tikai kontrabanda un citāda iedziņošanās ir noteicosie naudas trūkumā. Paskatieties uz ministru kabinetiem, mašīnām, prezidentes kancelejā ir pāri par 70 algoti cilvēki ar augstām algām! Viņi absolūti nerēķinās ar milzīgo intervālu starp mazu algu un lielu algu. Šī ir runa par pie varas esošo morālo degradāciju. Atrisinot trīs būtiskākos "D": deokupāciju, dekolonizāciju un debolševizāciju (pie varas esošo parazītu padziļināta – red. piez.), radīs pacēlumu tautā visās jomās.

"Latvijas Nacionālajai frontei iesaistoties Latvijas partijā, tā ir kļuvusi par vienīgo partiju, kura patiesām grib un var atjaunot latviešu tautai tiesības būt noteicējai Latvijā."

arī Aivara Gardas intervija Radio "Brīvā Eiropa". Atbildot uz jautājumiem, viņš deva tiešu rīcības izklāstu.

Mums dažkārt pārmēt, ka runājam visas latviešu tautas vārdā. Mēs vēlamies, lai latvieši atbrīvotos no okupantiem un sagrautu valdošo pretlatvisko režīmu. Vai cīņa par brīvību pārstāv latviešu tautas gribu?

— Esmu pārliecināts, ka pārstāv. Tomēr es nezinu, vai jūs atbalsta vairākums. Jums jājēt Saeimā un jāpierāda sevi. Jāliek lieta galdā! Līdzšinējās partijas ir darbojušās tā: parunā, parunā, bet, kad ir balsošana, tad nobalso pavisam pretejī. Diemžēl tieši tāda ir TB/LNNK. Viņi aizstāv kāda likuma atsevišķu pantu, bet nobalso par visu likumu tā, ka tas kopumā vairs neatbilst latviešu tautas interesēm. Tieši tāpēc es darišu visu, kas ir manos spēkos, lai Latviešu partija tiktu Saeimā, jo tas būs solis uz jaunu iespēju radīšanu cīņā par latviešu tautai labvēligu mērķu realizēšanu. Es redzu jūsos godīgumu, taisnīgumu, apņemšanos, nelokāmo gribu un drossi. Man ir ļoti zēl, ka jūs neizveidojaties jau agrāk. Vēl vairāk zēl ir tas, ka mēs palaidām garām 1991.gadu. Brīdi, kad abi puči Latvijā un Maskavā bija izgāzušies, tad bija istā reize, lai mestu visu kautrešanos, masķēšanos un pietušēšanu pie mālas un runātu pilnīgi atklātu valodu par Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju. Tās ir jārealizē ne ar vardarbību, bet atsaucoties uz 1949.gadā pieņemto Ženēvas konvenciju, kuru parakstīja arī PSRS.

— Vai ir cerības, ka izdosies?

— 1993.-94. gadā es tiku uz-

— Bet kā jūs vērtējat Latvijas Nacionālās frontes un Aivara Gardas darbību un kandidēšanu 8.Saeimās vēlēšanās?

Vienozīmīgi – tikai pozitīvi! Latvijas Nacionālajai frontei iesaistoties Latvijas partija, tā ir kļuvusi par vienīgo partiju, kura patiesām grib un var atjaunot latviešu tautai tiesības būt noteicējai Latvijā. Vairāk nav nevienas vērā nemamas nacionālu politiku realizējošas partijas. Latvijas partijas vērtība ir neapšaubāma un atbalstāma tāpēc vien, ka tā grib realizēt deokupāciju, dekolonizāciju un debolševizāciju. Pats personīgi esmu gatavs aicināt atbalstīt šo partiju! Kaut arī ienākot Saeimā ar 5 līdz 10 deputātiem sākumā maz ko varēs izdarīt, tomēr tiks iegūta oficiāla tribīne. Būs iespēja katu nedēļu vairākkārt šos jautājumus pacelt. Saeimas tribīni nespēj aizvietot nekādi citi informācijas līdzekļi. Šobrīd šos jautājumus jūs risināt ar avizes "DDD" palīdzību. Interesanti un spēcīgi ir tas, ka Gardas kungs un jūs katra no meitenēm paņemāt kādu noteiktu aspektu no okupācijas likvidēšanas procesa un analizējat. Tas ir labs sākums. Jūsu avīži raksti pauž reālas rīcības programmu. Es jūsu avīži dodu lasīt citiem cilvēkiem. Un neesmu atradis nevienu, kurš nejautātu, kur to var dabūt. Man ļoti patika

Eduards BERKLAVS un Aivars GARDA

acinātās uz Angliju. Es nebraucu tikai tāpēc, lai tiktos ar latviešiem, bet man bija iespēja arī aiziet uz Anglijas ārlietu ministriju pie tikkō ieceltā departamenta direktora par Baltijas valstīm un Austrumu politiku kopumā. Es viņam, teicu: "Neesmu diplomāts, nerunāšu aplinkus, bet sauksu lietas istajos vārdos. Ja šāds sarunas veids jums ir pieņemams, būšu pateicīgs, ka uzsklausīs. Ja, nē, tad atvainojos, neaizņemšu jūsu laiku." Viņš labprāt piekrita sarunai. Es tobrīd pārstāvēju organizāciju LNNK, kuras nodalas bija vienos Latvijas administratīvajos rajonos. Tad mums bija gandrīz 11 000 dalībnieku. Tātad es runāju lielas latviešu tautas daļas vārdā. Es teicu, ka mēs uzskatām, ka pie mūsu šodienas nelaimēm ir vairīga ne tikai Krievija un Vācija, bet arī Amerika un Anglija, kas iedibināja pēckara kārtību.

No vienas pusēs šis valsts piekrita, ka Latvija ir inkorporēta PSRS nelikumīgi, tātad okupēta, bet no otras pusēs sankcionēja pēckara robežas. Tādēļ es uzsvēru, ka Anglija un ASV ir līdzatbildīgas par stāvokli, kāds šobrīd ir izveidojies Latvijā, un ka mēs nenākam lūgt, bet prasīt, lai Latvijas okupācijā līdzatbildīgas valstis gādātu par okupācijas sekū pilnīgu novēršanu. Departamenta direktors man piekrita un atzina, ka citādi nemaz never būt. Tad jautāju: "Bet kur ir darbi? Kādēļ Anglija un ASV neparāda iniciatīvu starptautiskajās institūcijās?" Viņš solījās ierosināt apspriest šo jautājumu NATO vai ANO ietvaros. Protams, tas nenotika. Tomēr viņš atzina, ka man ir taisnība! Vienu brīdi viņš gan teica, ka par šiem jautājumiem esot jābrauc runāt uz Maskavu. Tad es viņu rosināju padoņāt par šādu salīdzinājumu: "Pieņemsim, ka Otrajā Pasauļes karā ir uzvarējis Hitlers. Tas nozīmē, ka Anglijas armijas vairs nav, bet ir vācu armija Anglijā, turklāt Anglijas lielākajās pilsētās paši angļi ir nospiešoši mazākumā, visur skan vācu valoda. Līdz ar to angļi nejspēj nekādi atsperte, jo nav kungi savā zemē. Angļi meģina griezties pie pasaules sabiedrības. Tā atzīst angļu grūtību stāvokli, bet norāda, lai par to runā Berlinē." Pie šiem vārdiem Anglijas ārlietu ministrijas departamenta direktors vairs nesēdēja, bet sāka nerovi staigāt pār kabinetu. Tad viņš tomēr atzina, ka šis jautājums ir jāsāk risināt ar Anglijas un ASV iniciatīvu un solījās darīt visu iespējamo... Šis mans piedzīvojums Anglijā apliecinā, ka nopietnus jautāju-

mus var pacelt, tikai saucot liecas istajos vārdos. Tā rīkojas arī Gardas kungs. Ir jāiet nevis lūgt, bet ar konkrētu apsūdzības materiālu un priekšlikumiem. Anglijai, ASV, Krievijai, Vācijai ir pienākums atdot Latvijai īsto neatkarību un veikt deokupāciju un dekolonizāciju. Tikai tad sāksies normāla dzīve, un cilvēki atkal atgūs ticību, cerību un iespēju ar godīgu darbu sevi apliecināt.

— Jūs Anglijā nebijāt ne Latvijas valdības pārstāvis, ne diplomāts, tādēļ jūs uzklāsija, atzina, ka ir taisnība, bet tālāk darbības nebija. Taču, ja šo pašu jautājumu būtu sākusi risināt prezidente, ārlietu ministrs, ministru prezidents, Saeimas deputāti savās biežajās ārzemju vizītēs un pašmāju augsto viesu piemēšanās?

— Esmu pārliecināts, ka noteikti būtu reāli, pozitīvi rezultāti. Pasaules sabiedrība nespēj uzrādīt nevienu pretargumentu. Tādēļ mums ir jāīsteno savas tiesības uz Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju starptautiskā līmeni. Ar katru gadu šis uzdevums klūst grūtāks. Nevaru pats sev piedot, ka neizdarījām visu iešķējamo, lai to panāktu jau 1991.gadā. Tomēr šis jautājums nekad nenoveco, tāpēc Latvija jāatbrīvo tagad, neatliekot to uz vēlāku laiku. Šobrīd lielākais un svarīgākais uzdevums ir atbrīvot Latviju no visiem okupācijas gados nelikumīgi iebrakušajiem.

— Kā okupanti ieteikmē Latvijas attīstību?

— To postu pat grūti aprakstīt! Okupantu pensionāri, piemēram, dzīvo uz mūsu rēķina. Mums pat ir jābaro no okupantu armijas palikušos vecīšus! Lai panāktu Latvijas deokupāciju, dekolonizāciju, ir nepieciešama tāda enerģija, kāda ir Gardas kungam un viņa atbalstītājiem. Ar šo enerģiju un konkrētiem pamatojumiem materiāliem ir jāiet pie Anglijas, ASV, Krievijas un Vācijas un jāpieprasīt! Latvijas atbrīvošanu var panākt! Tikai pašreizējēje valsts vadītāji personīgi nav ieinteresēti atjaunoši patiesu Latvijas neatkarību. Neviens no viņiem pat ne runā par Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju. Daudziem no viņiem kompartijas bīletes mājās ir goda vietā. Un viņi baidās no taisnības.

— Kā jūs raksturotu Aivaru Gardu?

— Pirmkārt, kā ļoti zinošu cilvēku; otrkārt, kā ļoti drošu; treškārt, kā spējīgu izvērtēt un izšķirt no daudzām problēmām pašu galveno. Viņam sāp Latvijas liktenis. Tāpēc viņš ir spējīgs ikvienu dialogā runāt un aizstāvēt taisnību, morālis ki paliekot uzvarētājs.♦

PRASĪBA TIESĀ

Liene APINE

Septembra sākumā Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāja vietnieces un deputātu kandidates no Latviešu partijas Līga Muzikante un Līga Krieviņa iesūdzēja Kārlī Streipu tiesā par cieņu un godu aizskaršanu, pieprasot publiski atvainoties un samaksāt 100 latu kompensāciju par morālo kaitējumu.

Sudzība tika iesniegta pēc 7.augusta Latvijas Radio 1 raidījumā "Mūsu viesis" viņām izteiktajiem apvainojumiem. Raidījumā piedalījās Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieks Vitolds Zahars. Kāda klausītāja Maruta uzdeva VZaharam jautājumu: "Kāpēc vienā kamerā ar pederastu Eisaku nesēz pederastu Streips?" Uz šo jautājumu atbildēja K.Streips: "Ai, Maruta! Jums ir atkal... Es nesaprotu, jaunkundzes, kur jums ir smadzenes palikušas visām? Un visām pārējām jaunām sievietēm Latvijā es loti gribētu atvainoties..., bet tā kā ir tās "kazas", tādās kā Līga Krieviņa, Līga Muzikante un šī Maruta, tad jaunas sievietes vairs raidījumā nepiedalisies, jo ir pierādījušas šīs, es baidos lietos vārdu sieviete vispār, ir pierādījušas savu neuzticību. Tāpēc ejiet jūs visas un mērcējiet galvas kaut kur."

Turklāt pēc Streipa izteiktajiem apvainojumiem zvanīja kāds vīrietis, kurš aizstāvēja deputātu kandidātes. Streips viņu nosauca par āzi, tādējādi izrādīdamas pats savu garīgo tīzlumu.

Ne Līga Muzikante, ne Līga Krieviņa, ne arī šā raksta autore nepazīst jauno sievieti, kura zvanīja uz šo raidījumu. Varam tikai izdarīt secinājumus, ka viņai, gluži tāpat kā mums rūp tautas garīgā veselība un morālētiskais limenis. Streipa naids pret veselīgi domājošajiem izpaudās apvainojošos vārdos pret deputātu kandidātēm, kuras, nākdamas pie varas, pānāks, lai homoseksuālisms tiktu ārstēts un tā propaganda – aizliegta. Savā apzinājā slima Streips diemžēl neizprot, ka viņa netirās aktivitātēs tiks aizliegtas ar likumu, tādēļ viņa paša interesēs ir jau tagad pārtraukt savu netiklības slavināšanu.

Par Ligas Muzikantes un Ligas Krieviņas iesniegto prasību tiesā rakstīja arī ziņu aģentūras BNS un Leta. BNS sagatavotajā materiālā bija atspoguļota arī K.Streipa un Latvijas Radio generāldirektora Dzintra Kolāta attieksme. Attādināsim, ka grāmatas "Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts" Aivars Garda priekšvārdā izteica domu, ka Latvijas Radio ir pederastu aizstāvis, par ko Dz.Kolāts iesniedza prasību Generālprokuratūrā. Lai kā gribētos, lai Aivars Garda savas apgalvojumos būtu klūdījies, tomēr atkal un atkal nākas pārliecīnāties par viņa izteikuma patiesumu. To pierāda arī BNS žurnālistes Ilvas Evertes rakstītās: "Dzintris Kolāts sarunā ar BNS "Gardas meiteņu prasību nosauca par "visai absurdū", tomēr norādīja, ka "katrs cilvēks ir tiesīgs iesniegt prasību tiesā..." par tās absurdumu vai smiekligumu, vai nopielību sprīz tiesa." Viņš arī pauða, ka Latvijas Radio vadība seko visu raidījumu saturam un Streipa vadītajā raidījumā nesaskata nekādu pārkāpumu. "Tas viss mani izraisa smaidu drusciņ", sacīja Kolāts." Un šādi cilvēki ar sakropļotu domāšanu vada Latvijas Radio! Kurš kulturāls vadītājs atlauti savam padotajam apsaukāt jaunas sievietes par kazām tiesājā etēra?

Arī laikraksta "Diena" žurnālistes Ditas Arājas raksts "Deputāta kandidāti sūdzas par Sreipa izteikumiem" (28.09.02) meklē attaisnojumus K.Streipa rīcībai, uzsverot viņa kā žurnālista profesionālītāti un neaizstājamību. Mūsuprāt, vieniņā viņa neaizstājami ir lamu un agresijas paušāna pret saviem klausītājiem. Citi žurnālisti vismaz cēnas būt pieklājīgi. Ne velti dakteris Zālītis grāmatā "Milestības mācība" raksta: "Ir pierādīts, ka homoseksuālisms padara cilvēkus superagresīvus. Sabiedrībai homose

Latviešu partija ir latviešiem naidīgās sistēmas pretiniece

Latviešu Partija saraksts Nr. 10

PROGRAMMA Latvijas Republikas 8.Saeimas vēlēšanām

1. Sāksim atbrīvot Latviju no okupantiem.
2. Nozagto Latvijas valsti atdosim latviešiem.
3. Latvija ir neatkarīga valsts – to neatdosim nekādai Eiropas Savienībai vai Padomju Savienībai!
4. Korumpētos ierēdņus – teroristus un izspiedējus nosēdināsim uz apsūdzēto sola.
5. Latviešu partija ir vienīgais politiskais spēks, kas aizstāv latviešu tiesības, nacionālās un ekonomiskās intereses.

LATVIEŠU TAUTAS VALSTS

1. Mūsu mērķis – latviešu Latvija

Tā ir latviešu tautas valsts, kurā politikā, likumdošanā, tautsaimniecībā un sociālā taisnīguma labad viss tiek darīts latviešu tautas labā – tās saglabāšanai un attīstībai, lai nodrošinātu latviskas kultūras, dzīvesziņas un mūžseno ideālu uzvaru.

2. Tikai LR Satversme un tās kārtībā pieņemto likumu vara

Programmā ir 1922.g. LR Satversmes politiskās un juridiskās pamatprasības, tajā noteiktajā kārtībā ir atjaunojama 1918.g. 18.novembrī dibinātā Latvijas Valsts un pārskatāmi līdz šim pieņemtie prettātiskie likumi un lēmumi.

3. Valsts spēku – tautas interesēs. Dekolonizācija un 1940. – 2002.g. radīto zaudējumu atlīdzība

Valsts varai ir jākalpo tau-

tai, un valsts spēkam tauta jā-aizstāv. Ar civilokupantu līdzdalību līdzšinējās vēlēšanās tikai ievelēti latviešu tautai nelabvēlīgi likumdevēji un varas pārstāvji.

No 1940.g. ar apzinātu nodomu – pazudināt latviešu tautu, neviens likums nav pieņems latviešu tautas interešēs. Pretvara, kas kalpo svesām tautām, Latviju ir pārvērtusi par koloniju. Latviešu zaudējumi pārsnieguši 100 miljardus latu. Latviešu tauta dienā zaudē vairāk kā 2 miljonus latu. Dekolonizācijas rezultātā šie līdzekļi nodrošinās mūsu tautas uzplaukumu.

4. Noteikts pavalstnieku, pilsoņu un ārvalstnieku statuss

Saskaņā ar Satversmes 2.p. un LR Pavalstniecības likumu.

5. Latviešiem labvēlīgs sociālais taisnīgums, veselības aizsardzība un pozitīvi demogrāfiskie procesi

Pensijas sievietēm – no 55 g.v., vīriešiem – no 60 g.v. Pensijas un pabalsti darba nespē-

jīgajiem – no 100 latiem, bērnu pabalsti – no 45 latiem mēnesī. Neatliekamā medicīniskā palīdzība un veselības profilakse – bezmaksas. Komunālo pakalpojumu cenas – samazinātas par 50 procentiem.

TAUTSAIMNIECĪBA

6. Nacionālās ekonomikas un kapitāla, budžeta nodokļu un monetārā politika – latviešu interesēs. Latviešiem – darbu un maizi!

Izstrādāta nacionālās ekonomikas stratēģija, novērstas "šoka terapijas" sekas. Parazītiskā nodokļu "varas reketa" nomaiņa ar valsts kapitalismu. Valsts nodrošināta rūpniecīkā ražošana. Banku resursi – ekonomikas izaugsmei. Darba alga – sākot ar 100 latiem, bezdarbs latviešiem – nepastāv.

7. Valsts monopols strādīgajām nozarēm:

Latvenergo, Latvijas Gāzei, Lattelekom, Latvijas Dzelzceļam, ostām, kā arī alkohola un tabakas tirdzniecībai.

8. Garantijas lauksaimniecībai un novadu attīstībai

Rentabls ražas iepirkums. Zemnieki atbrīvoti no visiem nodokļiem. Attīstīta kooperācija un tūrisma industrija.

9. Vietējo ražotāju aizsardzība. Taisnīgs turgus

Tirgošanai netiek ievesta produkcija, kādu ražo valstī.

10. Pilnvērtīga Latvijas geopolitisko priekšrocību izmantošana

11. Latvija kā jūras lielvalsts

KULTŪRA UN DZĪVES ZINĪBAS

12. Latviešu tautas dzīves telpas un kultūrvides apgūšana

Zemes izpārdošana ārzemniekiem ir Satversmes 2.p. pārkāpums.

13. Katrai latviešu ģi-

menei – zemi, māju, dzīvokli, dārzu

14. Latviska dzīvesveida, tradīciju un paražu turēšana godā

Tikai brīvā latviešu valstī uzplauks kultūra, zudis atkarība no alkohola un narkotikām.

15. Garīgi un fiziski attīstīta jaunatne ar lietderīgām zināšanām, latvisko kultūru un nacionālu pasaules uzskatu

Izglītība ir nacionālās bagātības avots. Valsts skolās un augstskolās sekmīgajiem skolēniem un studentiem – bezmaksas izglītība; studentiem – kredīti. Sports ir veselības, gribas, pašsapziņas un valsts prestiža stiprinātājs.

16. Latviešu jaunatne – latviskas Latvijas cēlāja

Nacionālās Akadēmijas nodibināšana 2002.g.

17. Talantīgu zinātnieku un speciālistu sagatavošana

DROŠĪBA

18. Visu nacionālo Aizsardzības spēku nostiprināšana

Tā ir garantija iekšējai un ārējai drošībai, brīvai un aizsargātai tautai. Nacionālā valstī korupcija, kontrabanda un pārējie okupantu varas ievazātie noziegumi nepastāv.

19. Ārpolitikā – sadarbība ar sabiedrotajiem kopīgajās interesēs

Pēc Satversmes 1. un 2.p. pirms dekolonizācijas agitācijai par iestāšanos ES vai PSRS ir smaga politiska un kriminālnozieguma pazīmes.

20. Nācijas drošība un totāla aizsardzība, sadarbība ar NATO

21. Baltijas valstu Aizsardzības Savienība

Nevienam mēs Latviju nedodam!

Cīņai sveiks!

KANDIDĀTU SARAKSTS LATVIJAS REPUBLIKAS 8.SAEIMAS VĒLĒŠANĀM

RĪGAS vēlēšanu apgabals:

1. Aivars Garda /dz. 1955.g. izgl. augst.; Latvijas Nacionālās frontes (LNF) priekšsēdētājs; SIA Latvijas Ekoloģiskās izglītības apgāda "Vieda" generāldirektors; Latvijas Aizsargu organizācijas (LAO) biedrs/
2. Līga Muzikante /dz. 1972.g. studente; LNF laikraksta "DDD" galvenā redaktore; LNF priekšsēdētāja vietniece; LNF Goda tiesas priekšsēdētāja; LAO biedre/
3. Liene Apine /dz. 1977.g. izgl. augst.; LNF priekšsēdētāja vietniece; LR Saeimas deputāta Jāņa Lejas palidze; LNF laikraksta "DDD" redaktore vietniece; LAO biedre/
4. Ilze Liepa /dz. 1980.g. studente; LNF priekšsēdētāja vietniece; LAO biedre/
5. Līga Krieviņa /dz. 1978.g. izgl. augst.; LNF priekšsēdētāja vietniece; LAO organizācijas biedre/
6. Vita Ņikitina /dz. 1975.g. studente; LNF Stratēģijas padomes locekle; LAO biedre/
7. Arija Kazaka /dz. 1949.g. izgl. augst.; LNF Revizijas komisijas priekšsēdētāja; VID Rīgas reģionālā Latgales

priekšpilsētas nodalas vecākā nodokļu inspektore; LAO biedre/

8. Irmārs Putniņš /dz. 1939.g. izgl. augst.; SIA "Kapitāls PCP" direktors/

9. Zigurds Strīķis /dz. 1959.g. izgl. augst.; SIA "Maestro+" direktors/

10. Jēkabs Liepiņš /dz. 1964.g. izgl. augst.; SIA "Ventspils Rēķinvedis", jurists - ekspersts/

11. Irmārs Drullis /dz. 1946.g. izgl. augst.; Latviešu partijas Domes loceklis; nacionāl-politikis/

12. Vēlināts /dz. 1940.g.; izgl. augst.; LAO ģenerālinspektors; LNF ģenerālinspektors; Ogres rajona Ledmanes pagasta padomes deputāts/

13. Andis Lūsiņš /dz. 1941.g. izgl. vidējā spec.; LNF biedrs; LAO biedrs; publicists; neatkarīgais žurnālists/

14. Jānis Derums /dz. 1940.g. izgl. vidējā; Neatkarīgais žurnālists/

15. Maija Reidele /dz. 1960.g. izgl. augstākā; LNF Stratēģijas padomes locekle; SIA "Vieda" galvenā grāmatvede;

16. Andris Kaīnarājs /dz. 1941.g. izgl. augstākā; izgl. augstākā; SIA "Vieda" galvenā grāmatvede;

17. Ivars Ošiņš /dz. 1943.g. izgl. vidējā; brīvais žurnālists/

18. Aivars Andersons /dz. 1941.g.; izgl. vidējā; Pilsonu kongresa delegāts/

19. Benīta Ziemele /dz. 1947.g. izgl. vidējā; Latviešu Sieviešu nacionālās līgas priekšnieces vietniece un biroja vadītāja/

20. Jānis Reinbergs /dz. 1937.g. izgl. augstākā; Latvijas Mākslas akadēmijas asociētais profesors; grafiķis/

21. Vita Drulle /dz. 1952.g. izgl. augstākā; Rīgas 3. spec. skolas skolotāja/

22. Teiksma Paula /dz. 1970.g. LU jurispodences studente/

23. Andris Petrovs /dz. 1967.g. izgl. vidējā spec.; Laikraksta "Jauna Avize" Kultūras nodalas redaktors/

24. Juris Bušs /dz. 1979.g. izgl. vidējā; Rīgas reģiona atstātības aģentūras projektu vadītājs/

25. Ilgonis Erdmanis /dz. 1942.g.; izgl. vidējā; Rīgas vidējā pensionārs/

26. Maija Ratniece /dz. 1952.g. izgl. augstākā; Paula Stradiņa Universitātes slimnīcas Radionuklidās diagnostikas nodaļas vadītāja

27. Agita Braunfelde /dz. 1967.g.; izgl. augstākā; SIA "Vidzeme"

"LV&K" galvenā grāmatvede/

28. Vineta Kalniņa /dz. 1977.g. izgl. augst.; SIA "Kalme" tulks/

VIDZEMES vēlēšanu apgabals:

1. Aivars Garda

2. Liene Apine

3. Liga Muzikante

4. Ilze Liepa

5. Vita Ņikitina

6. Līga Krieviņa

7. Aivars Saliņš

8. Dagnija Apine /dz. 1953.g. izgl. vidējā; Siguldas Valsts ģimnāzijas bibliotekāre; LNF atbalstītāja/

25. Viktors Mūrnieks

26. Vineta Kalniņa

LATGALES vēlēšanu apgabals:

1. Aivars Garda

2. Vita Ņikitina

3. Līga Krieviņa

4. Liga Muzikante

5. Liene Apine

6. Ilze Liepa

7. Aivars Saliņš

8. Ivars Ošiņš

9. Jānis Uldis Ābolīns

10. Jāzeps Kotāns /dz. 1943.g. izgl. vidējā; zemnieks Rušonas pagastā/

11. Viktors Mūrnieks

12. Ārija Kazaka

13. Andris Petrovs

14. Zigurds Strīķis

15. Vilhelms Klincāns

16. Teiksma Paula</p